ex omnibus caris et notis meis sicut de vobis confido. Amen

Incipit epistola de custodia habenda ad seipsum ..

Frater mi in Christo diligenter videas quomodo caute ambu-
les quoniam dies mali sunt. Magna cautela est servo
dei habenda in omnibus verbis et operibus suis. Nam qui non est providus
in rebus suis. aut cito ledit aut leditur. Et magnum dampnum
sentiet in fine. quisquis in principio fuit negligens aut
preceps. Diu perpendendum est antequam fiat aliquid. et sepius recur-
rendum est ad cordis habitaculum. ne homo sit absque consilio
sicut gens prava et exasperans que non direxit ad deum cor
suum. Igitur precedat oculus tuus omnia opera tua et omnia age cum pro-
videntia. Nec intendas per aliena facta te neglecto. quia nemo
illo sapientior est. cuius anima sua semper in oculis eius est. Non habet
homo cariorem thesaurum nec meliorem substantiam super terram
si bene cogitavit quam animam suam. Debet igitur vigilare et super esse
in custodia anime sue. quia nichil comparari potest saluti eius. Salus
eius consistit in veris virtutibus. Vera autem virtus abhominatur
et odit omne vicium. Quanto quis mititur contra vicia. tanto magis
accedit ad virtutes. Quanto virtus amplius placet. tanto plus
detestatur eius contrarium. Cognitio viciorum multum prodest ad
superandum vicia. Ista sunt precipue necessaria et utilia pro
conservatione devotionis et pace cordis. pro profectu virtutis
et edificatione aliorum. scilicet solitudo. silencium. opus manuum
oratio lectio meditatio scripturarum. paupertas sobrietas. obli-
vio patrie. fuga seculi. quies claustri. visitatio chori et
custodia celle. Cum hiis observationibus fit homo compunctus
internus et devotus. Nimia occupatio in exterius magnum
impedimentum est interiorum et infrigidat a celestibus.
Duo sunt que valde nocent religiosis quia tam parum illuminantur

q̄ ſūt nimis multiplices in exterijs corpalibꝫ. nō cōſi
derātes ad quid oīa ordinata ſūt. et q̄ nō examinat
ſollicite intiora ſua. quibꝫ affectioībꝫ mouent̄ ad v̄
tutes vel ad vicia. et q̄ntū diſtāt ab vnione cū deo
habenda. Illā tanto qs deo vnitur et plus illuīatur
q̄nto a mūdi curis magis elongat̄. Multa non ſūt
hoī neccaria ſcire nec habē. ſꝫ curioſitas et auaricia
trahūt ad multa aīe nociua. Placeat tibi ꝓpt̄ xp̄m
ſimplex veſtitus et ſobria mēſa. nec q̄ras p̄cioſa or
namēta. Criſtus amat cor purū nō cappā pulchrā
neqꝫ caſulā ſericā mira varietate ꝯtextā. Nō opteꝫ
vt mōſtiū tuū habūdet diuicijs et aliis edificijs. ſꝫ
vt floreāt oēs frēs bonis moribꝫ et v̄tutibꝫ ſcīs.
Cū reliquis amicos ꝓpt̄ xp̄m et nō q̄ris ꝯſolacōes
hoīm ſꝫ ꝑmanes in cella faciendo opus tuū. tunc
aderit tibi grā celeſtis illuīando cor tuū. et gaude
būt ſup te angli ſcī et cuſtodiēt te ab īpugna
cōibꝫ īimica ne vincent̄ tibi. ſꝫ viril̄ ages et p̄nibꝫ
eis reſiſtes. Debes ſollicite cogitaē de defectibꝫ
tuis et g̃uiſſiē īgemiſcē ne vincaris vl̄ ſeducaris
Ora p̄mo pro ꝓprijs miſerijs. deīn ꝓ alijs amicis
viuis vel defūctis ſicut fr̄na caritas exigit. Plures
nō ꝯgnoſcūt in vitate ꝓpos defc̄us. et quidā q̄muis
ſciūt nō ſatis ponderant. aut ſi ponderāt cito oculos
auertūt et obliuiſcūt̄ qd' tolerāt. Nō ē ita faciendū
fr̄ kme. ſꝫ reſiſtendū ē ſꝑ malicie et īiquitati. et
remediū īquirendū. et auxiliū a deo flagitandū

Maxime autem est obviandum motibus passionum in principio
pugne. quia si pugna creverit infirmius homo ubi erit? Ex
parva re fit sepe gravius inquietudo. et ex verbo uno nascuntur
multa verba. et de modico risu scaturit sepe grandis
dissolutio. Parva contumelia gravat stultus et inconsideratus
hominibus difficilem exitum et profundum vulnus. Bonum ergo et
prudenter agit qui omnibus neglectis se custodit. iudicat
et ordinat. Tanto minus potest unusquisque providere sibi
quanto promptior est ad considerandos alios. Desiderans habere
pacem debet habitare in syon. Hoc est utile homini qui non
invenit requiem in hoc seculo ut fugiat ad dominum et cupiat
cito dissolvi et esse cum christo. quia non est alius qui pro nobis pugnet
nisi ipse qui fecit nos. Si sentis insurgere vicia oppone
remedia que scis tibi esse utilia. et que audisti ab aliis
cogita frequenter si tibi deserviunt. Cotidianum bellum
gerendum est quamdiu temptamur cotidie. Nec est victus qui
viciosam consuetudinem sepe rebellare sentit. Dolere tamen
debet qui adhuc in eo malum vivit. et nondum perfecte sibi
mortuus est. Accipienda est semper nova fiducia. licet sepe
deciderit homo. In speciali proponendum est et contra illa vicia
fortius. que magis molestant et frequencius adveniunt
Aliquando ira aliquando superbia. aliquando concupiscencia cor hominis tribu-
latur et vehementer inflammatur. Sed statim orationibus aut
gemitu cordis. aut invocatione sancti nominis ihesu est occurrere
deum et in celum respiciendum. unde veniet omne auxilium
Et quandoque sic oret vel consimiliter. O bone ihesu succurre mihi
modo. Eya domine deus adiuva me. Quid ego miser agam
sine te. quod incipiam et quo finiam deus meus? Melius

nosti qd tibi sit necariū. q̄r et hoc cotidiana docet ifes
tacio et qualit' euades docet et docebit spūs sā vnctio
Ibi igr̄ quere auxiliū et cōsiliū. et ab eo postula cordis
tui refrigeriū. Considera teipm qd queris in opib;
tuis. qd diligis et qd nō diligis. Scdm desidia sua
fit hō stabilis aut vagus. Qui multū concupiscit et
multa habē vult quō in se manebit? Dispgit' in
oēm ventū celi. et capit' laqueo desiderii terrem
Parua res ē sepe ꝓpt' quā adipiscendā gnātur hoī
ꝑplexitas magna. Sz qui oīa expellit a se ꝑmittēs
vnūqdq; stare sicut īuenit. bene in pace erit. Qui
vo multis se ingerit ac multa ordinat et regit. iste
seipm ledit et ꝑdit. Et q̄r ingr̄ vult ēē in rebus
alienis. nō ē mirū si nescit diflus ēē ī suis. O qn̄
ta adhuc discē lz q̄ nō videt. Quātū illi adhuc de
ficit. et o q̄ longe stat. Qd g° vult se īermittē
de aliis. et q̄ emendaē nō pt? Aut cur se implicat
talib; que ad ipm nō ptinēt? Qd ptinet ad me
īquis. Vt tm̄ cogites de te. et aliud qdcūq; fuīt
ꝓcuas ꝑcul a te. In ista cogitacōe īuenies te. et
custodies et ꝓficies maxime. Eris sepius liber a
suspitiōe et īdignatione. Parū curabis de exterioꝝ
occupacōe et gubnatione eoꝝ que fuīt in domo
Dilcē fr̄ dn̄s custodiat te ab oī malo. custodiat aīa;
tuā dn̄s Amen. De regia via sancte crucis

Durus multis videt' hic sermo. abnega teipz
tolle crucē tuā et seque ihm. Sz multo du